

[Undervisningsministeren.]

i at nedlægge 4 Statsinstitutioner. Det er klart, som jeg ogsaa sagde i min Forelæggelsestale, at er der for Alvor Tale om en Reform af Administrationen, gaar det ud over et eller andet. Men hvis man ikke vil sætte saadanne Hensyn til Side, naar man aldrig en virkelig Besparelse i den offentlige Administration, det er en Umulighed. En Reform er en Forandring af det bestaaende, og naar noget bestaaende forandres, vil der altid være visse Interesser, der føler sig generet derved, saa hvis man holder paa, at de Interesser, der nu en Gang er knyttet til visse bestaaende Forhold, alle sammen skal respekteres, kommer man aldrig til nogen Reform af noget som helst, saa bliver alting ved at være, som det er.

Men saa naar man heller ingen Besparelse i den offentlige Husholdning, saa er Talen derom Mundsvejr, som enhver Opposition til enhver Tid kan komme med overfor den til enhver Tid siddende Regering, ikke andet. Naar saa en Regering gør Alvor deraf, ja, saa vil man ikke høre Tale derom — den Slags stempler jeg som Mundsvejr, slet ikke andet.

Det er beklageligt for gamle Jonstrupere, at Jonstrup Seminarium skal nedlægges. Det er Lyrik, det er Sentimentalitet, det er meget smukt. Jeg er paa ingen Maade en Fjende af Lyrik; jeg vurderer skønne Minder; jeg sætter Pris paa herlige Landskaber. Jeg kender Jonstrup og Jonstrup-Eggen, jeg har i min Barndom vandret der hver anden eller tredje Søndag i Sommertiden, somme Tider ogsaa i Vintertiden, og jeg tror, jeg kender hver eneste Fodsti ved Sønder sø, i Jonstrup Vang og Maalev Bakker; jeg kender ogsaa den skønne Udsigt fra Maalev Bakker, hvor man til den ene Side — det stod endda ikke i den lyriske Skildring, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen læste op — kan se Spirene af Roskilde Domkirke. Men jeg tror, jeg kunde give en lige saa malende lyrisk Skildring af Udsigten f. Eks. fra Hellig Anders Høj tæt udenfor Slagelse. (*J. Oskar Andersen: Nej*). Ja, saa har det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen aldrig staaet deroppe. (*J. Oskar Andersen: Jo*). Saa mangler det ærede Medlem min Sans for Naturen, og min lyriske Evne til at skildre den.

Den Trekant af Sjælland, der ligger mellem Slagelse, Korsør og Skelskør, er efter min Mening noget af det skønneste, vi overhovedet har i Danmark. Det er ganske vist min Fødeegn, men ogsaa af den Grund

har jeg Blik og Sans for Skønheden. Vejene fra Slagelse til Korsør og fra Slagelse til Skelskør er efter min Mening af enestaaende Skønhed, de gaar i Bakke og Dal paa en Maade som sjældent andre Landeveje her i Landet — omrammet for Resten af Kirsebærtræer, af Frugttræer, men det er en Ting for sig. (Afbrydelse). Har De ikke set Frugttræerne, som gamle Fabricius fra Lyngbygaard plantede? De stod i hvert Fald baade i Blomst og Frugt, da jeg gik i Landsbyskolen i Sønderup, der ligger paa Landevejen mellem Slagelse og Skelskør, saa vi Drengene var udsat for slemme Frestelser — det husker jeg.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gik ind paa Forslagets Grundtanke om Koncentration, om Besparelse, men kunde ønske overvejet, om det ikke kunde gøres paa en noget anden Maade. Jo, naturligvis kan man i Stedet for Slagelse vælge en anden By — saadanne Spørgsmaal kan godt overvejes, de er meget nøje overvejet i Ministeriet —, men man kan ikke komme til en anden Placering ved f. Eks., som det blev nævnt, at lade Tønder Seminarium være ensporet og saa oprette et Statsseminarium i Hjørring. Det kan man naturligvis gøre, men man vil ikke vinde det i Anlægsudgifternes Indskrænkning, som man vil vinde efter mit Forslag; Besparselsen i Anlægsudgifterne paa 150 000 Kr. vil blive forvandlet til en Forøgelse, og vi vil heller ikke bevare Besparselsen i Driftsudgifterne ved denne Ordning.

Det vilde vi derimod gøre ved den anden Ordning, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen skitserede, nemlig hvis vi nedlagde Jelling Seminarium og oprettede et enkeltsporet Seminarium i Hjørring. Saa vilde Anlægsudgifterne vokse, men Besparselsen i Driftsudgifterne vilde blive den samme, og det er for saa vidt Hovedsagen. Men saa vilde vi opgave det eneste rene Landseminarium, som vi nu har, og saa vidt har jeg ikke tænkt mig at kunne gaa.

Man har talt om Fordelene ved de smaa, afsides liggende Seminarier. Det er allerede imødegaaet, ikke mindst og udmærket af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Det kommer ganske an paa Forholdene, paa Lærerne, paa Forstanderen og meget andet. Det ærede Medlem henviste meget morsomt til en Tale, som ogsaa var mig i frisk Minde, nemlig det ærede Medlem Hr. Moltesens, som for øvrigt ogsaa ganske kort blev gentaget her i Fjor, hvis jeg ikke tager fejl, under Seminarielovens Behandling. Men skal vi gaa over til de dobbelte Seminarier med de mange Fordele, baade hvad Be-